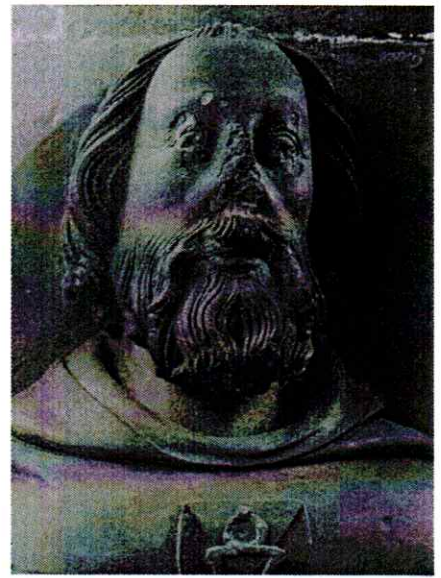
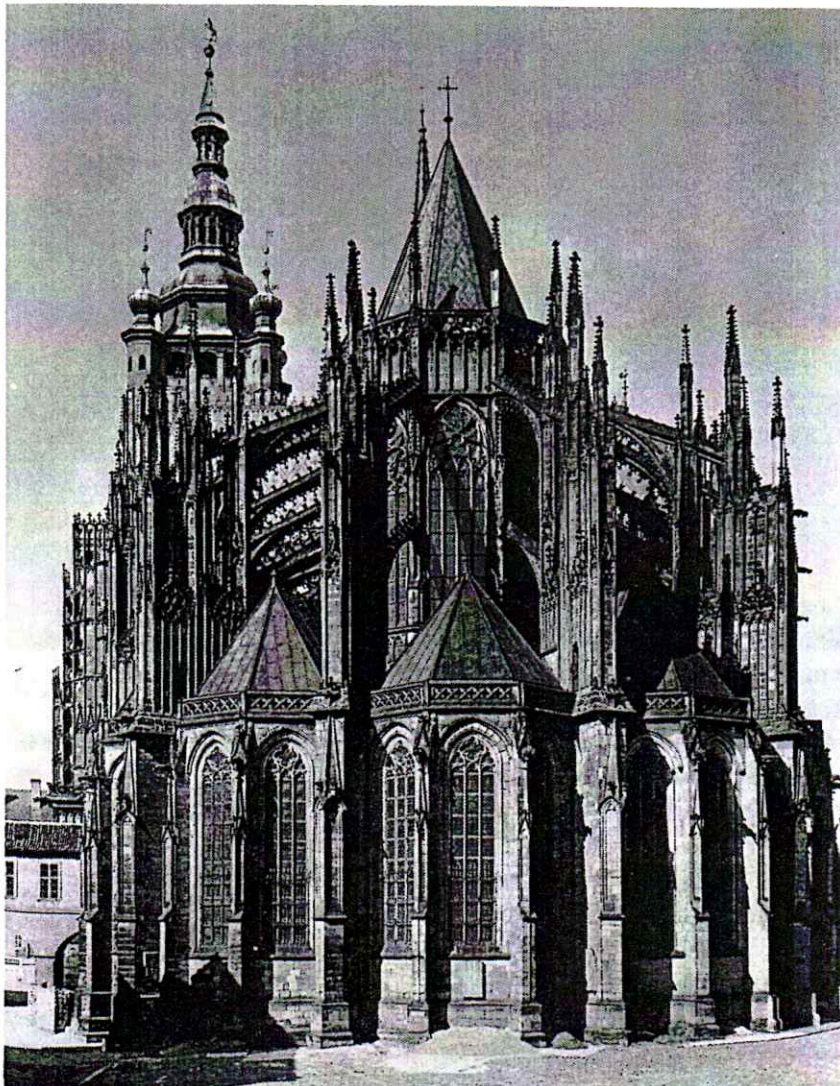

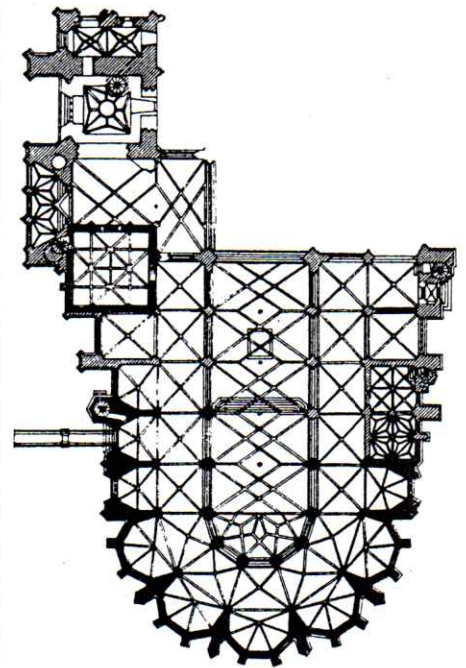
STAV HOSPODÁŘSTVÍ

V první polovině 14. století ještě doznívala kolonizace s jejím příznivým vlivem na růst zemědělské i řemeslné výroby. V zemědělství si udrželo převahu obilnářství, v některých oblastech začínala specializace na náročnější plodiny (vinařství, pěstování chmele, v okolí měst ovocnářství). Teprve v této době se plně uplatnily výhody emfyteutického (zákupního) práva, prosadila se peněžní renta podněcující výrobu pro trh. Vznikala sice rozsáhlá dominia (panství) významných šlechtických rodů, avšak většina jejich produkce pocházela z poddanských hospodářství. Hospodaření šlechty na velkostatkách ve vlastní režii bylo spíše výjimkou. Z vesnice mizela řemesla buďto proto, že města uplatňovala své výsady, nebo proto, že venkovští řemeslníci nestačili konkurenci městské výroby. Zemědělská produkce byla odkázána na místní trhy. Z nich měly větší váhu dodávky pro Prahu a Kutnou Horu, místní význam přesahovaly i trhy v Olomouci, Brně, Jihlavě a ve Znojmě. Vývoz zemědělských produktů brzdily vysoké náklady na dopravu, a tak se obilí z českých zemí uplatnilo jen na trzích v nejbližším sousedství (Rakousko, Míšeňsko).

V českých zemích se v průběhu kolonizace vytvořila mimořádně hustá síť měst. Jejich ekonomika byla převážně určována řemesl-

Matyáš z Arrasu.

Půdorys Svatovítské katedrály do r. 1419. Podíl Matyáše z Arrasu je znázorněn černě, Parléřova huť — šrafovaně.

Svatovítská katedrála.